

Romok és kavicsok

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 46. szám, 2019. november 15.

Benkő Attila: Ma este. Gondolat Kiadó, Budapest, 2019, 150 oldal, 2500 Ft

Maga Benkő, a költő, a kószáló egyfelől folyamatosan reflektál arra, hogy mi hajtja, mi alakítja a verset: „a kíváncsiság és az emlékezés.” (Vendégek). Itt nem arról van szó csupán, hogy a költő is idősebb lesz, hanem arról, amit Lator László nagyon pontosan fogalmaz meg Benkő Attiláról: „Nem érzelmeket és gondolatokat közöl, hanem egy-egy helyzetet ábrázol, történetet mond el. De a történet alig-alig folyamatos, vágások, kihagyások tördelik.” Azt is mondanám, hogy Benkő lírája a *töredezett próza* lírába emelése. Ezért van nagy érdeklődése a „romok és a kavicsok” iránt: „aztán az új még magasabb romok / a régi utcák végén, / ott épülnek a holnapi romok / a tegnapi romokból.” (Régi és új romok). És ha ezt együttolvassuk a következő sorral: „A meséktől a kavicsokig” (Címek), akkor vázlatosan előttünk áll egy nagyon önreflexív, ironikus kószáló archeológus lírai világképe és magatartása: „Kulcs és kilincs, / de ajtó nincs. / Túl későn érkezted.”